

19^e zondag door het jaar 8-9 augustus 2020

— decanaat Poperinge

Als aperitief: Suzanne - Herman van Veen

<https://www.youtube.com/watch?v=I0jsinmb0II>

Suzanne neemt je mee, naar een bank aan het water,
duizend schepen gaan voorbij en toch wordt 't maar niet later,
en je weet dat zij fijn gek is, want daarom zit je naast haar
en ze geeft je pepermuntjes, want ze geeft je graag iets tastbaars
En net als je haar wilt zeggen: 'Ik kan jou geen liefde geven'
komt heel de stad tot leven en hoor je meeuwen schreeuwen,
Je hebt steeds van haar gehouden...

En je wilt wel met haar meegaan, samen naar de overkant
en je moet haar wel vertrouwen,
want ze houdt al jouw gedachten in haar hand

En Jezus was een visser, die het water zo vertrouwde,
dat Hij zomaar over zee liep, omdat Hij had leren houden
van de golven en de branding, waarin niemand kan verdrinken,
Hij zei: 'Als men blijft geloven, kan de zwaarste steen niet zinken'.
Maar de hemel ging pas open, toen Zijn lichaam was gebroken.
En hoe Hij heeft geleden, dat weet alleen die Visser aan 't kruis ...

En je wilt wel met Hem meegaan, samen naar de overkant
en je moet Hem wel vertrouwen,
want Hij houdt al jouw gedachten in Zijn hand.

Suzanne neemt je mee, naar een bank aan het water,
je onthoudt waar ze naar kijkt, als herinnering voor later
En het zonlicht lijkt wel honing, waaraan kinderen zich te goed doen
en het grasveld ligt bezaaid met wat de mensen zoal weg doen,
In de goot liggen de helden, met een glimlach op de lippen
en de meeuwen in de lucht, lijken net verdwaalde stippen,
als Suzanne je lachend aankijkt ...

En je wilt wel met haar meegaan, samen naar de overkant
En je moet haar wel vertrouwen,
want ze houdt al jouw gedachten in haar hand.

de originele versie van Leonard Cohen:

<https://www.youtube.com/watch?v=6o6zMPLcXZ8>

*Suzanne takes you down to her place near the river
You can hear the boats go by, you can spend the night forever
And you know that she's half-crazy but that's why you want to be there
And she feeds you tea and oranges that come all the way from China
And just when you mean to tell her that you have no love to give her
Then he gets you on her wavelength
And she lets the river answer that you've always been her lover*

*And you want to travel with her, and you want to travel blind
And you know that she will trust you
For you've touched her perfect body with your mind*

*And Jesus was a sailor when he walked upon the water
And he spent a long time watching from his lonely wooden tower
And when he knew for certain only drowning men could see him
He said all men will be sailors then until the sea shall free them
But he himself was broken, long before the sky would open
Forsaken, almost human, he sank beneath your wisdom like a stone*

*And you want to travel with him, and you want to travel blind
And you think you maybe you'll trust him
For he's touched your perfect body with her mind*

*Now, Suzanne takes your hand and she leads you to the river
She's wearing rags and feathers from Salvation Army counters
And the sun pours down like honey on our lady of the harbor
And she shows you where to look among the garbage and the flowers
There are heroes in the seaweed, there are children in the morning
They are leaning out for love and they will lean that way forever
While Suzanne holds her mirror*

*And you want to travel with her, and you want to travel blind
And you know that you can trust her
For she's touched your perfect body with her mind.*

Inleiding

In de diepste twijfel en het meest verstokte ongeloof kunnen mensen onverwacht Gods aanwezigheid en steun indringend en nieuw ervaren. Dat ondervonden Elia en Petrus in de geloofsverhalen van vandaag. Hun gelouterd geloof zette hen aan tot hoopvolle daden tegen beter weten in. Basis voor die hoop is Jezus. Zoals Jezus Grond is van onze hoop, zo moeten wij dat ook zijn voor elkaar. Wie als christen zijn naam waardig wil dragen, is ook geroepen om, naar Jezus' voorbeeld, drager en doener te zijn van Gods' naam: 'Ik ben er. Ik zal er steeds voor u zijn als jij Mij nodig hebt'.

Vraag om ontferming:

Midden de stormen van het leven geraken we dikwijls het ritme, het uitzicht en de hoop er heelhuids door te komen kwijt. Stuurloos. Wanhopig. Uitzichtloos. We roepen: "Help, wij vergaan !" En zeggen bitter: "God, doet het je dan niets, dat wij eraan gaan ?"

We geraken moe, gespannen, overspannen, vol angst, levensmoe en bitter. En toch is Hij er. "Waarom panikeren ? vraagt Hij, "Je komt erdoor, kleingelovige mensen. Ik ben bij je !"

Heer God, laat ons weer bewust worden dat U onze God bent en dat wij naar U mogen komen, ook met alles wat ons bedrukt. Laat ons groeien in het vertrouwen dat wij onze angst en twijfel niet moeten opsluiten in onszelf, maar dat wij het aan U mogen toevertrouwen. Laat ons dankbaar zijn dat wij in dit geloof tot U mogen naderen.

Heer, ontferm U. Christus, ontferm U...

Lofzang

Openingsgebed

Heer, onze God,
zo vaak voelen wij ons bedreigd en zien we spoken opdagen.
We geraken in paniek ... We klampen ons vast aan wat we hebben en we zoeken naar veiligheid en zekerheid.
Vandaag bidden wij U: roep ons weg uit ons bootje ... maar sta niet toe dat we verdrinken in één of andere zee van de dood.
Roep ons op en kom naar ons toe in niemand anders dan Hem die ons bij de hand neemt en leven doet, méér dan vroeger of misschien voor het eerst. Amen.

Eerste lezing: Uit het boek der Koningen (1 Kon. 19, 9a. 11-13)

9 Elia kwam bij de berg Horeb aan en overnachtte er.
Toen kwam het woord van de Heer tot hem:

`Waarom bent u hier, Elia?'

10 Hij antwoordde:

`Omdat ik mij met al mijn ijver ingezet heb voor de Heer,
de God van de machten.

De Israëlieten hebben uw verbond met voeten getreden,
uw altaren omvergehaald en uw profeten met het zwaard gedood;
ik alleen ben overgebleven en mij staan ze naar het leven.'

11 Maar de Heer zei:

`Ga naar buiten en treed voor de Heer op de berg.'

Toen trok de Heer voorbij.

Er ging een zeer zware storm voor de Heer uit
die bergen deed spijten en rotsen verbrijzelde.

Maar de Heer was niet in de storm.

Op de storm volgde een aardbeving.

Maar ook in de aardbeving was de Heer niet.

12 Op de aardbeving volgde vuur.

Maar ook in het vuur was de Heer niet.

Op het vuur volgde het suizen van een zachte bries.

13 Zodra Elia dit hoorde, bedekte hij zijn gezicht met zijn mantel,
ging naar buiten en bleef staan bij de ingang van de grot.

Tussenzang: Psalm 85 (84) 9ab-10, 11-12, 13-14

Refrein: Laat ons uw barmhartigheid zien, geef ons uw heil, o Heer.

Aanhoren zal ik wat God tot mij zegt,
voorzekeer een woord van verzoening.

Zijn heil is nabij voor hen die Hem vrezen,
zijn glorie komt weer bij ons wonen.

Als trouw en erbarmen elkaar tegemoet gaan
als vrede en recht elkaar omhelzen;

Dan zal de trouw uit de aarde ontspruiten,
en ziet uit de hemel gerechtigheid neer.

Dan zal de Heer ons zijn zegen schenken
en draagt ons land rijke vrucht.

Dan zal voor Hem uit gerechtigheid gaan
en voorspoed zijn schreden volgen.

Tweede Lezing: Uit de Romeinenbrief (Rom. 9, 1-5)

Uit de brief van de heilige apostel Paulus aan de christenen van Rome

Zusters en broeders,
1 Ik spreek de waarheid in Christus,
ik lieg niet, mijn geweten waarborgt het mij in de heilige Geest:
2 in mijn hart is grote droefheid en een pijn die niet ophoudt.
3 Waarlijk, ik zou wensen zelf vervloekt en van Christus gescheiden te zijn,
als ik mijn broeders, mijn lijfelijke verwanten, daarmee kon helpen;
4 ik bedoel de Israëlieten.
Hun behoort het kinschap, de heerlijkheid,
de verbonden, de wetgeving, de eredienst en de beloften;
5 van hen zijn de aartsvaders en uit hen komt Christus lijfelijk voort,
Hij die God is,
boven alles verheven en geprezen tot in eeuwigheid! Amen.

Lied: Ga in het schip (ZJ 593)

<https://www.youtube.com/watch?v=F1LWpxT7fNA>

Ga in het schip, zegt Gij, steek van het strand.
Vaar tegen wind en tij, vaar naar de overkant, wacht daar op mij.

Wij zien alleen nog maar water en wind. Zegt Gij dan: "wacht Mij daar ?"
Wij, nu de nacht begint, weten niet waar.

Wandelt Gij als een schim over het meer ? Werdt Gij een verre glimp ?
Heer, zijt Gij onze Heer, kom van de kim !

"Ik ben het," zegt Gij dan, "Kom maar met Mij mee naar de overkant."
"Wees maar niet bang", zegt Gij, "hier is mijn hand."

Evangelie: Uit het Mattheüsevangelie (Mt. 14, 22-33)

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Mattheüs

22 Na de broodvermenigvuldiging
dwong Jezus de leerlingen om aan boord te gaan
en alvast voor Hem uit over te steken;
dan zou Hij intussen de mensen wegsturen.
23 Toen Hij de mensen had weggestuurd,
ging Hij de berg op om te bidden, Hij alleen.
Toen het avond geworden was, was Hij daar nog alleen.
24 Toen de boot al veel stadiën uit de kust was,
had die het zwaar te verduren van de golven, omdat de wind tegenzat.
25 Op het einde van de nacht ging Hij lopend over het meer naar hen toe.
26 Toen de leerlingen Hem op het meer zagen lopen, raakten ze in paniek.
'Een spook!', riepen ze, en ze schreeuwden van angst.
27 Meteen zei Jezus:
'Rustig maar, Ik ben het. Wees niet bang.'

28 Petrus gaf Hem ten antwoord:
 `Heer, als U het bent, laat me dan over het water naar U toekomen.'
 29 Hij zei: `Kom.'
 En Petrus stapte overboord,
 liep over het water en kwam naar Jezus toe.
 30 Toen hij lette op de kracht van de wind, werd hij bang,
 en toen hij begon te zinken, schreeuwde hij:
 `Heer, red me.'
 31 Meteen stak Jezus zijn hand uit en greep hem vast.
 Hij zei: `Kleingelovige, waarom heb je getwijfeld?'
 32 Toen ze in de boot gestapt waren, ging de wind liggen.
 33 De mensen in de boot vielen voor Hem op de knieën en zeiden:
 `Werkelijk, U bent de Zoon van God.'

Overweging(en)

Het Evangelieverhaal dat we vandaag beluisterd hebben, is mij ontzettend dierbaar. Het spreekt me zo sterk aan dat ik het 31 jaar geleden koos voor de mis van mijn priesterwijding. Sindsdien heb ik er speciale band mee; komt er altijd heel wat naar boven aan emoties telkens ik het lees, bemediteer of beluister. Nu kan ik best begrijpen dat dit verhaal u niets zegt of niets bij u oproept. En als het al iets oproept dan wellicht ergernis omwille van de onmogelijkheid van wat erin beschreven wordt. Wie kan er nu in godsnaam over water lopen? Een wonderverhaal dat nietszeggend is en waar niets mee aan te vangen is. Op het eerste gezicht, want wie verder durft kijken dan wat er letterlijk staat die merkt een heel ander verhaal dat zo dicht bij het leven van elke dag staat. Die diepere betekenis heb ik jaren geleden eigenlijk toevallig ontdekt. Ik was geboeid door het lied Suzanne van de Canadese dichter en zanger Leonard Cohen (een lied ook in het Nederlands vertaald en gezongen door Herman Van Veen). Een lied waarin hij de liefde beschrijft voor een zekere Suzanne. Ze zitten samen aan een bank bij het water. En zo zegt hij: je wil wel met haar meegaan samen naar de overkant, je wil haar blindelings volgen verliefd als je bent; je kunt het wanneer je elkaar vertrouwt. En in datzelfde lied komt dan Jezus ter sprake en het stukje Evangelie dat vandaag voor ons ligt; met datzelfde verlangen: je wil Hem volgen blindelings, Jezus die je roept naar de overkant; wanneer je Hem vertrouwt dan kun je het en dan zal je het ook doen. Wat een prachtig beeld, wat een schitterende vergelijking: liefde is voor iemand over water lopen; en die 'iemand' ja, dat kan om het even wie zijn, een mens, een Suzanne; maar ook Jezus, God dus. Dankzij dit lied 'Suzanne' van Leonard Cohen ben ik met heel ander ogen naar dit Evangelie gaan kijken. Ben ik de Petrus gaan waarderen. Zie je hem voor je: die enthousiaste, onstuimige leerling die op het woord van Jezus, die uitnodiging 'kom', zonder nadenken, blind als hij is door zijn vertrouwen in die man, uit de boot springt en over het water naar Jezus toeloopt. Hij doet iets wat onmogelijk is, maar ja, als je zot van liefde bent voor iemand, als je dol-enthousiast bent, dan doe je onmogelijke gekke dingen.

Het verhaal van een roeping en daarom dit Evangelie op de priesterwijding: gegrepen zijn door die figuur van Jezus die zegt "kom". En enthousiast blindelings vertrouwend spring je over boord en doe je wat ondenkbaar, onmogelijk is: over water lopen. Het verhaal van liefde en hoever liefde kan gaan: je berekent niet maar geeft je over, helemaal, gedreven als je bent omdat de ander jou uitnodigend roept. En dan doe je onmogelijke dingen; dingen

waarvan je achteraf zegt: heb ik dat gedaan; waar haalde ik toch de kracht en het vertrouwen vandaan ?

Liefde is: over water lopen. Wanneer heb jij voor het laatst over water gelopen ? O, ik ben er zeker van dat je het al dikwijls hebt gedaan: voor je partner, voor je kinderen, voor een vriend. Het doet me zoveel deugd te zien dat mensen voor elkaar en voor God onmogelijke dingen doen. Hele nachten waken bij je ziek kind of je partner of je bejaarde ouders bijvoorbeeld. Je congé opofferen om een vriend in nood te helpen; tijd maken om te luisteren naar dat verhaal dat je misschien al 20 keer gehoord hebt. Hoe doe je het, hoe kun je het, hoe hou je het vol ? En al dat vrijwilligerswerk ? Of simpelweg, al die mensen die na zoveel jaren huwelijk vaststellen: hoe hebben wij het gedaan; hoe hebben wij het uitgehouden met elkaar; hoe houden wij het vol ... trouw, vertrouwen doet je over water lopen. Dan merk ik, net zoals bij Petrus dat warmkloppend en enthousiast hart dat geen vragen stelt maar zich laat raken door die ander die je roept, die je nodig heeft. Liefde die geen vragen stelt maar doet wat het hart ingeeft. Er lopen er veel over water, neem het van mij aan.

Maar misschien, zoals in het verhaal, bij tegenwind, tegenkanting ook die aarzeling, het is zo menselijk. Petrus zinkt en hij schreeuwt het uit. Maar juist dan voelt hij die uitgestoken hand. God is nooit ver weg voor wie Hem angstig aanroepen. Het is ook mijn ervaring in de voorbije jaren. Altijd wel ergens een uitgestoken hand bij angst of twijfel. Vertrouw maar op God, Hij zal je niet in de steek laten op voorwaarde dat je Hem ook durft toeschreeuwen: "Heer, red mij". Maar misschien durven wij dat niet altijd doen. Vertrouwen, daarover gaat het. Over dit Evangelie kan nog veel meer gezegd worden. Ik wilde er voor vandaag alleen maar op wijzen dat het niet ver van ons dagelijkse bezigzijn staat; dat het iets zegt over wat liefde is, en hoever liefde kan gaan. Mocht het ons nooit ontbreken aan mensen die voor God en voor elkaar over water lopen. Mochten wij allen zulke mensen zijn.

Neem, Heer,
en aanvaard
mijn hele vrijheid,
mijn geheugen,
mijn verstand
en heel mijn wil.
Al wat ik heb of bezit
hebt Gij mij gegeven.
Ik schenk dit alles
aan U terug;
alles is van U;
beschik erover
volgens Uw wil.
Geef mij Uw liefde
en Uw genade,
dan ben ik rijk genoeg
en vraag U verder niets meer.

Ignatius van Loyola

In dankbaarheid,
voor het gebed en de steun
op de dag van mijn priesterwijding.

MIGUEL DEHONDT

22 juli 1989

Heilige Hartkerk Oostende

*Ik ben het,
kom mee met Mij
naar de overkant.*

De lezingen die wij vandaag te horen krijgen sluiten heel goed bij elkaar aan, al lijkt het op het eerste zicht misschien niet zo te zijn.

We hoorden eerst de ontmoeting met de profeet Elia voor wie het allemaal genoeg geworden is. In de tekst die aan deze passage voorafgaat vernemen we dat de profeet op veel weerstand en tegenkantingen botst en dat het hem allemaal teveel wordt. Heel menselijk en heel herkenbaar. Je zou zonder probleem zijn naam door onze namen kunnen vervangen en zien dat het verhaal over ons eigen leven gaat.

Want inderdaad: het kan ook ons overkomen: dat onze ijver voor de Heer, om Elia te citeren, onze inzet voor het goede en het ware, geen positief resultaat kent; hoe goed we ook ons best doen, het lijkt wel of we steeds het omgekeerde bekomen dan dat wat we beogen. En dan wil je je terugtrekken. Zoals in de klassieke versie van de tekst staat: Elia trok een grot binnen en overnachtte er. Je terugtrekken in de eenzaamheid, terugplooiën op jezelf. Je van niets en niemand meer aantrekken. Je gaat slapen en je hoopt dat je nooit meer wakker wordt.

En dan die vraag van God: "waarom ben je hier, Elia? Waarom doe je wat je nu doet?"

En dan je verhaal mogen vertellen. Je hart mogen luchten en beluisterd worden, zonder veroordeling, zonder sussende woorden als "t is allemaal zo erg niet" of "het komt wel goed". Neen, niets van dat. Alleen een vriendelijke uitnodiging: "ga naar buiten en treed voor de Heer op de berg."

Of naar ons leven vertaald: Kom uit jezelf, hou ermee op je te koesteren in je verdriet en je ontgoocheling, maar vertrouw je toe. Vertrouw je toe aan het leven, aan mensen, aan God. En weet dat die verbondenheid je op een verrassende wijze kan overkomen.

In de eerste lezing vernemen we dat God niet in de storm was, en niet in de aardbeving en niet in het vuur. Neen, God komt vaak geruisloos, bijna op kousenvoeten ons leven binnen, vaak zonder dat je er acht op slaat.

Je merkt het dikwijls pas achteraf: Hij was er en ik wist het niet.

Niet in de storm komt Hij, zegt de eerste lezing.

Wél in de storm, leert ons het evangelie.

En dat is nu juist het mooie van de liturgie van dit weekend:

ze leert ons dat God ons in alle omstandigheden van het leven nabij blijft; in de periodes van windstilte en in de stormen van ons leven, als het vuur eruit is of in al zijn hevigheid brandt, als de aarde beeft onder onze voeten of als het leven als water rustig verder kabbelt.

Ik ben er voor jou, altijd.

Misschien mogen we dit alles wel als volgt samenvatten:

Het kan je overkomen
dat je nergens meer heen wil
dan naar duisternis en donkerte,
dat een grot meer dan voldoende is
om ongezien en ongeweten
de nacht in te trekken
en gerust gelaten te worden
voor even
voor lang
voorgoed.

Het kan je overkomen
dat de storm door je hoofd en je hart giert,
dat je leven op zijn fundamenteën daverd,
dat het vuur van je woede losbarst
en dat God nergens te bespeuren valt.

Maar het kan je ook overkomen
dat een zachte kracht je wakker maakt,
dat je ondanks jezelf
weer naar buiten treedt
en dat zijn aanwezigheid
je tot nieuw leven roept,
teder en zacht als een lichte bries.

Ook dat
kan
ook jou
overkomen ...

Ik wens het ons allen van harte toe ...

Mieke Kerckhof

Woorden van geloof

Ik geloof in God,
niet zichtbaar, niet tastbaar, maar toch aanwezig in elke mens.

Ik geloof in Jezus,
omdat hij hoopvolle woorden sprak,
maar ook omdat Hij doorheen lijden, dood en verrijzenis,
Weg, Waarheid en Leven is.

Ik geloof in de Geest,
Bron van hoop en toekomst voor elke mens
die met ons op weg gaat naar een hoopvolle toekomst
ook doorheen de moeilijke momenten van het leven.

Ik geloof in de verrijzenis van de mens.
Ik geloof dat echt mens-zijn mogelijk is
omdat God ons tot nieuw leven roept
omwille van de liefde die sterker is dan de dood. Amen.

Voorbeden

naar Ans Bertens

Bidden wij voor hen die - op welke wijze ook -
in de Kerk mee aan de kar trekken
en zo anderen op sleeptouw nemen.
Geef hen zoveel vertrouwen in U, God, dat zij,
desnoods over water lopend, mogen gaan waar ze nodig zijn.
Laten wij bidden...

Bidden we voor mensen die kraken onder stormen van leed en pijn,
voor mensen die schipbreuk lijden in hun leven.
Kom hen tegemoet, God,
opdat zij niet verdrinken in het water van de dood.
Reik hun uw hand en stil voor hen de storm.
Laten wij bidden...

Bidden we voor mensen die - ziek, oud of moe - wachten op de dood.
Kom hen tegemoet, God.
Reik hun uw hand en uw toekomst.
Laten wij bidden...

Bidden we voor onszelf,
mensen met een klein geloof,
mensen die slechts aarzelend vertrouwen.
Neem ons bij de hand, God,
en bevrijd ons van onze angstige onzekerheid.
Laten wij bidden...

Lied: Niet als een storm als een vloed (ZJ 571 - Huub Oosterhuis)

<https://www.youtube.com/watch?v=7XhWjStXkik>

Niet als een storm, als een vloed, niet als een bijl aan de wortel
komen de woorden van God, niet als een schot in het hart.

Maar als een glimp van de zon, een groene twijg in de winter,
dorstig en hard deze grond zo is het koninkrijk Gods.

Stem die de stilte niet breekt, woord als een knecht in de wereld
naam zonder klank zonder macht, vreemdeling zonder geslacht.

Kinderen armen van geest, mensen gelouterd tot vrede
horen de naam in hun hart, dragen het woord in hun vlees.

Blinden herkennen de hand, dovemansoren verstaan hem
zalig de man die gelooft, zalig de boom aan de bron.

Niet in het graf van voorbij, niet in een tempel van dromen
hier in ons midden is Hij, hier in de schaduw der hoop.

Hier in dit stervend bestaan, wordt Hij voor ons geloofwaardig
worden wij mensen van God, liefde op leven en dood.

Gebed over de gaven

Heer,
doorheen menselijke tekens komt U ons tegemoet.
Woorden en gebaren openbaren uw goedheid.
Dit brood en deze wijn wachten op uw komst in ons midden.
Raak ons aan met uw goedheid.
Dan zullen wij meer van U doordrongen worden,
sterker staan in geloof en in liefde die mensen hoop geeft
door Jezus, uw Zoon. Amen.

Groot Dankgebed

Heer onze God,
Schepper van hemel en aarde,
wij danken U voor alles wat leeft en ademhaalt,
voor het licht van deze dag,
voor het geluk en de liefde die in ons midden ontstaan;
voor mensen die, zoals U, ons trouw blijven in dagen van lief en leed.
Wij zeggen U dank voor die ene Mens, Jezus van Nazareth, uw Zoon.
Hij is uw Evenbeeld omdat Hij er is voor de minste van de mensen.
Hij is er ook voor hen die het goed hebben in dit leven,
door hen voor te gaan in een leven van dienstbaarheid tot in de dood.
Daarom zeggen wij U van harte dank en aanbidden U met de woorden:

Heilig, heilig, heilig de Heer,...

Roep ons op, Vader, om heilig en goed te zijn
zoals het uw wil is geweest
op de dag dat U de mens geschapen hebt;
dat wij worden zoals U:
liefde die de wereld scheidt en draagt
en die zo rijk is dat zij overstroomt in allen.

Roep ons op, tot gehoorzaamheid en nederigheid;
doe ons luisteren, maak ons aandachtig
voor het Woord van Jezus Christus,
die Mens geworden is om U te dienen,
die gehoorzaam was tot het uiterste
en daarom, sinds zijn dood, verrijzenis en hemelvaart
verheerlijkt wordt door allen die zijn naam dragen.

Roep ons op door uw scheppend Woord, Vader,
tot kracht en sterkte,
dat wij elkaar elke dag opnieuw kunnen bezielen en dragen,
zoals U ons draagt en in leven houdt;
dat wij, zoals uw Zoon, een steun kunnen zijn
voor alle zwakken en eenzamen op onze weg;
dat wij, gesterkt door zijn Woord en Brood,
elkaar kunnen dragen in uren van nood,
als ons kruis zwaar wordt en wij hulp nodig hebben.

Roep ons op, Vader, tot één gemeenschap
door deel te hebben aan het lichaam en het bloed van uw Zoon.

Roep ons tot gemeenschap met Hem
in het brood dat Hij dankbaar heeft gebroken
met de woorden:
"Neem en eet, dit is mijn Lichaam voor u."

Roep ons op tot gemeenschap met Hem
in de beker die Hij dankbaar heeft gezegend
en rondgereikt met de woorden:
"Deze beker is het nieuwe Verbond in mijn Bloed
dat voor u en allen wordt vergoten
tot vergeving van zonden.
Telkens als gij van dit Brood eet en uit deze Beker drinkt,
denk dan aan Mij."

Als wij dan eten van dit Brood en drinken uit deze Beker
verkondigen wij de dood des Heren totdat Hij komt.

Roep ons op, God van liefde,
tot dankbaarheid voor de gemeenschap met U,
met elkaar en met alle mensen
die ons tot hier hebben geleid;
die nog met ons meegaan in geloof, hoop en liefde,
of die ons blijven begeleiden vanuit uw heerlijkheid
waarheen zij ons zijn voorgegaan.

Roep ons op, Vader,
tot de volle menselijkheid van uw Zoon Jezus Christus,
die de zieken geneest, de zonden vergeeft,
de hongerigen spijzigt, de kleinen tot zich roept,
en voor iedereen woorden heeft van eeuwig leven;
die ons zijn Geest zendt om de weg vrij te maken
naar vrede en geluk onder de mensen.
Daarvoor blijven wij U danken en verheerlijken:
met en door Christus de Heer,
vandaag en alle dagen die U ons geeft. Amen.

Onze Vader

Goede God, het is uw liefde die ons samenbrengt.
Moge uw Geest over ons komen opdat ook wij zouden groeien
tot een liefdevolle gemeenschap van mensen.
Daarom bidden wij samen met de woorden die Jezus ons gegeven heeft:

Onze Vader...

Goede God, help ons groeien tot een gemeenschap naar uw hart,
waar onze edelmoedige liefde een teken van uw aanwezigheid mag zijn.
Dan zullen wij hoopvol kunnen uitzien
naar de komst van Jezus Messias, uw Zoon.

Want van U is het Koninkrijk ...

Vredeswens

God van liefde,
zoals een moeder haar kinderen loslaat en toch bijeenhoudt,
zo brengt ook U ons samen tot uw éne volk
dat U omgeeft met tederheid en zorgzame liefde.
Wees voelbaar in ons midden aanwezig,
overtuig ons van de zachte kracht van uw vrede
opdat wij op onze beurt
uw vrede voor elkaar voelbaar en beleefbaar zouden maken.
Die zachte kracht van Gods vrede zij altijd met u.

Lam Gods

Communie

Lied: Be still my soul - Wees stil mijn ziel

<https://www.youtube.com/watch?v=pwkPsKe-39Y>

Be still, my soul: the Lord is on your side.
Wees stil, mijn ziel, de Heer is aan jouw zijde.
Bear patiently the cross of grief or pain.
Draag geduldig het kruis van verdriet of pijn.
Leave to your God to order and provide.
Laat het aan God over om te plannen en te voorzien.
In every change, God faithful will remain.
Bij elke verandering zal God trouw blijven.

Be still, my soul: your best, your heavenly Friend
Wees stil, mijn ziel, jouw beste, jouw hemelse vriend
through stormy ways leads to a joyful end.
leidt jou langs stormachtige wegen naar een vreugdevol einde.
Be still, my soul: the hour is hastening on
Wees stil, mijn ziel, het uur nadert vlug
when we shall be forever with the Lord.
waarin wij voor altijd bij de Heer zullen zijn.

When disappointment, grief, and fears are gone,
Wanneer ontgoocheling, verdriet en angsten verdwenen zijn,
sorrow forgot, love's purest joys restored,
zorgen vergeten, de zuiverste vreugde van de liefde hersteld,
be still, my soul: when change and tears are past,
wees stil, mijn ziel: wanneer verandering en tranen voorbij zijn,
all safe and blessed we shall meet at last.
zullen wij allen elkaar ontmoeten, veilig en gezegend.

Slotgebed

Heer, blijf het mij toefluisteren telkens wanneer de angst sterker wordt dan het vertrouwen en wanneer het ongeloof sterker wordt dan de liefde.

Vertel het mij, elke dag opnieuw:

"Ik ben het ! je moet toch niet bang zijn !" En wil dan met mij gaan, van de nacht naar de morgen, van het duister naar het licht.

Geef mij de durf uit de boot van alledag te stappen, net als Petrus.

En vergeef het me als mijn twijfel toch groter is dan mijn geloof.

Reik me dan uw hand, vol liefde en tederheid. Amen.

Zending en zegen

Dessertje:

Eens droomde ik dat ik wandelde langs het strand, samen met God.

Tegen de blauwe lucht tekenden zich de perioden van mijn leven af.

Voor elke periode waren er twee paar voetstappen in het zand te zien: die van mij en die van God.

Terugkijkend naar die voetsporen, zag ik opeens een stuk met maar één paar voetafdrukken.

Ik zag ook dat het precies was op het moeilijkste en verdrietigste moment uit mijn leven.

Dus zei ik:

"God, ik zie dat er, juist op het moeilijkste moment van mijn leven, slechts één paar voetafdrukken staat. Gij hebt nog wel beloofd dat Gij mij altijd nabij zoudt zijn! Waarom hebt Gij mij juist dan in de steek gelaten?"

Maar God zei:

"Kleingelovige, Ik hou van jou. Ik laat je nooit in de steek. In jouw momenten van strijd en lijden, daar waar je maar één paar voetstappen ziet, daar was het... dat Ik je droeg".

